

22 SKYLTDÖCKORS INRE LIV
- ELLER MÖTTES DE?

:ROLLHÄFTE:
: nr: 3 653 291 :
: Låneexemplar :
: *Återlämnas efter* :
: *speltidens slut* :
: *till biblioteket* :

Text: Stefan Mårtensson
Fotografier: Björn Larsson

Förord

Det kommer tillbaka – sorlet. Vad är sorlet egentligen?

Signalerna, informationen, sinnesintrycken är inte entydiga. De spretar åt olika håll. Förvirrande.

Storstaden sprider information, inte kunskap om sina invånare.

Ett tidigare framgångsrikt it-företag talade om det i sin slogan, ”Connecting people”. På många sätt är vi connectade eller har förbindelse med varandra. I många olika dimensioner.

Däremot möts vi sällan.

Ett ljud eller ett sinnesintryck träder fram ur sorlet för att sedan gå tillbaka till att bli en del av sorlet igen. En våg i stadshavet.

De är verkliga personer och uppträder och står var och en för sig. De tillhör stadshavet. Någon enstaka gång vägen.

Stadshavet har sina dofter komplexa och förvirrande. De stärker och understödjer inte de andra sinnesintrycken. De pekar åt olika håll. De är hundratals om inte tusentals. Vi tänker att det vi ser är havet. Det vi upplever mest är smaker och dofter.

Vågorna rullar framåt på ett sätt som nästan påminner om strukturen i ett dataprogram.

If – then och så ställs det kanske upp något villkor.

Sedan har vi de som sitter i sina rum. Extremerna finns i Tokyo där de sägs uppgå till en miljon unga människor. De lämnar aldrig sina rum. De simmar aldrig i själva havet, men på ett sätt är de ändå en del av stadshavet.

Finns det möten i stadshavet?

Medverkande:

Ensemble:

Göran, Christer, Kerstin, Mats, Emma, Arne, Bengt,
Annika, Anne, Alice, Beatrice, Carl, Jonas, Irving, Ulf,
Sven, Kristoffer, Jeanette

Berättare

Kör

Organist

Instrument:

Orgel

Gonggong alternativt större metallstycke

Fisklina

Tema

(Doftkluster i bakgrunden av asfalt, diesel, svett, mögel, torra löv, gummi, matrester som börjar ruttna, parfymer, deodoranter, syntetisk citron mm. Ensemblen placerad ute bland åhörarna)

Berättare:

Påklädda, kanske gömda i kostym och dräkt.

De såg verkligen olika ut.

Påklädda, kanske gömda i t-shirt och t-shirt.

De såg kanske olika ut?

Påklädda, kanske gömda i en fleecetröja och ett par jeans och i lammullströja, jeansskjorta med ett par skrynkliga bomullsbyxor.

Såg de olika ut?

I kön, på väg till tunnelbanan eller var det till bion?

I bilen på väg till jobbet, på jobbet, möttes de.

Vad visste de egentligen?

Bilderna hade de klara för sig.

Fantasierna hade de vuxit upp med.

Så det var egentligen ingen tvekan.

Handwritten musical notation on three staves. The first staff has a treble clef and a '5' above it. The second staff has a bass clef and a '4' above it. The lyrics are written below the notes.

5
4 Bilder va ha de de kla-ra för sig. Fan-ta-
si - er na ha - de de vuxit upp med
Så det var e - gent - ligen ingen tvekan

Efter arbetet eller var det efter krogbesöket?
De kände varandra eller gjorde de inte?

Plagg för plagg föll.
Avklädd eller avkläddes?
Bekräftad eller avvisad?
Var det en fantasi?
Sedd, osedd eller bara osynlig?
Behov?
Eller var det bara fantasier?
Tillbringade natten tillsammans.
Gjorde som folk gör mest.
Öm, vad kunde man annars kalla det?
Bekräftad, sedd.
Behövdes det eller behövdes det inte?
Inuti, utanför, utifrån eller kom det inifrån.

Drog sig tillbaka, somnade eller helt enkelt bara försvann.

Någon gång vaknade de.
Inte nödvändigtvis tillsammans, men åt frukost tillsammans.
Kanske var det förebilderna som ledde,
men möttes de?

Upprepade proceduren och det blev en vana.
I bästa fall tyckte man om det
och i andra fall gick det av bara farten.
Vad var frågan?
Behövdes det att någon svarade?
Visste man svaret redan när frågan ställdes?

Berättare:

Påklädda, kanske gömda i kostym och dräkt.
De såg verkligen olika ut.
Påklädda, kanske gömda i t-shirt och t-shirt.
De såg kanske olika ut.
Påklädda, kanske gömda i fleecetröja
och ett par jeans och i lammullströja,
jeansskjorta med ett par skrynkliga bomullsbyxor.
Såg de olika ut?

Göran:

*(inledningsvis klart och därefter som bakgrundssorl. Fortsätter
upprepa under hela avsnittet.)*

Bilderna hade de klara för sig.
Fantasierna hade de vuxit upp med.
Så det var egentligen ingen tvekan.

Ensemble:

*(Upprepar svagt som bakgrundssorl de tre raderna ovan efter
att Göran sagt ordet Bilderna. Detta pågår fram till och med
sid 11.)*

Göran:

I kön, på väg till tunnelbanan eller var det till bion?
I bilen på väg till jobbet, på jobbet, möttes de.
Bilderna hade de klara för sig.
Fantasierna hade de vuxit upp med.
Så det var egentligen ingen tvekan.

*(Antyds, resonerande, kände varandra eller gjorde de inte. inte
deklamerande.)*

Efter arbetet eller var det efter krogbesöket?
Plagg för plagg föll.
Klädd eller avklädd?

Gjorde som folk gör mest.
Ömt eller mekaniskt?
Nära eller frånvarande?
Drog sig tillbaka,
sommnade eller helt enkelt bara försvann.
Någon gång vaknade de.
Inte nödvändigtvis samtidigt, men åt frukost tillsammans.
(Diminuendo)

Var möttes de?
Var det ett möte?
Visste vad som gällde.
Kanske var det förebilderna som ledde dem?

Stannade man upp eller visste man redan svaret?

Någon stannades och togs ut i vägreten,
för alltid eller för ett tag,
men det visste man inte eller visste man?

Inledning

Göran: *(deklamerande)*

Håret knutet där bak. Det var svart.

Hennes egen färg eller lånat för en tid.

Ansiktet berättade inte om tvekan eller var det tvekan.

Hade varit där länge nu. Visste vad hon tyckte och tyckte gjorde hon eller gjorde hon inte?

Revir skapat efter 25 år på samma ställe.

Nya tider?

Gester, centraleuropeiska
eller var det något annat?

Från en utsiktspunkt ovanför antyddes två kroppar.

I samspråk, kanske inte. I dialog, kanske inte.

De talar om det eller inte.

Hon saknade kappan hon behövde för att gå ut.

Han står utanför.

Nej, det var han.

(Vitt kuvert lämnas över.)

Meddelande?

(Lämnar scenen.)

(Alice, Beatrice, Carl. Alice och Beatrice talar till varandra, riktade mot varandra. Carl är avvaktande, ger ett intryck av att vara lite utanför.)

Alice: *(reser sig och står kvar på sin plats)*

Ni får inte ta dem.

Beatrice: *(reser sig och står kvar på sin plats)*

Har vi så många?

Har vi så många?

Alice:

Jag vill vara med.

Jag vill vara med då.

Jag har ansvaret.

Du har varit här tidigare.

Vem har bestämt det?

Carl: *(reser sig och står kvar på sin plats)*

Det här är er sak.

Alice:

Jag vill vara med då.

Jag har ansvaret.

Carl:

Ingen fara.

Kan komma tillbaka i morgon.

Alice:

Jag vill vara med då.

Beatrice:

Har vi så många?

Vi tar ut alla i morgon, så får vi se.

Carl:

Ingen fara.

Kan komma tillbaka i morgon.

Alice:

Jag vill vara med då.

Beatrice:

Har vi så många?

Carl:

Ingen fara.

Alice:

Du kan inte få så många.

Beatrice:

Får nya.

Alice:

Jag vill vara med och välja.

Carl:

Kan komma tillbaka i morgon.

Alice:

Jag vill vara med då.

Beatrice:

Vi tar ut alla i morgon, så får vi se.

Carl:

Ingen fara.

– Kan komma tillbaka i morgon.

Alice:

Jag vill vara med då.

Carl:

Ingen fara.

Alice:

Du kan inte få så många.

Beatrice:

Får nya.

Alice:

Jag vill vara med.

Välja.